

J. Brahms: Nänie

Fr. von. Schiller (1759-1805) - Tóth Bálint fordítása

Meghal a Szépség is! Ami emberen, isteneken győz,
nem rendítheti meg fénye az árnyak urát.

Egyszer a hű szerelem meggyőzte az ércszívű istent,
ám a küszöbre se ért, visszaragadta vadul.

Csókkal az ifjú sebét nem mossa le Aphrodité sem,
mit gyönyörű testén vert a kegyetlen agyar.

S meg nem menti a hőst a haláltól isteni anyja,
nyíllal a szkáji kapun míg utoléri a sors.

Ám a habokra lebeg Nereus szép lányai karján,
és zokogó panaszuk felcsap a holt fiúért.

Sírnak az istennők, lám sírnak az istenek is, mert
sírba zuhant, ami szép, holt, ami nagyszerű volt!

Mégis szent s pompás a panaszdal a kedvesek ajkán,
mert csak a köznapi hull semmibe hangtalanul.

Cl. Debussy: Trois chansons -

Charles D'Orléans (1394-1465)

1. Dieu, qu'Il la fait bonne regarder

Istenem, aki Őt olyannak alkottad,
hogy jó ránézni! Ő kecses, jó és szép!
A nagy jókért, amelyek benne vannak,
Mindenki kész arra, hogy őt dicsőítse.

Ki tudna tőle megválni?
Szépsége mindig megújul,
Tengeren innen és túl
Nincs olyan asszony vagy lány,
Aki oly tökéletes lenne, mint ő:
Ez egy olyan álm, amire gondolni kell.

3. Yver, vous n'estes qu'un villain

Tél, te csak egy hitvány csibész vagy.
A nyár örömteli és kedves,

ahogy azt a május és az április tanúsítja,
amely éjjel és nappal kíséri őt.

A nyár visszatértével virulnak a mezők, fák és virágok,
az ő ruhájuk a zöld pázsit, és ezer más szín,
a természet rendje szerint.

De te, Tél, te csupa hó, szél, eső és jégdara vagy!
Téged száműzetésbe kergetlek,

Hízalgés nélkül, bátran kijelentem:
Tél, csak egy hitvány csibész vagy!

Huszár Lajos: Kyrrie - bemutató

Uram irgalmazz!
Krisztus kegyelmezz!
Uram irgalmazz!

Szőnyi Erzsébet: Hóttalan a hegyek inge –
Nagy Gáspár (1949-2007)

Ez a tél még megváltatlan,
Nincs rá mentség: fehér paplan,
se hó, se hold nem világol -
amíg fölragyog a jászol.

Hordjuk szívünk szakadatlan,
kormos arcot száz darabban,
nincs ajándék, semmi tömjén,
rí Boldizsár, Menyhért meg én.

Az indul el akaratlan,
kinek angyala jelen van,
Hóttalan a hegyek inge -
el kell érnünk Betlehembe!

Szőnyi Erzsébet: Anakreoni dal

(i.e 582 – i.e. 485) - Devecseri Gábor fordítása

Gyere boldogan borozzunk,
derüsen dalolva Bacchuszt,
ki a táncot kitalálja,
ki az életet kívánja,

ki Érosz valódi társa,
akit úgy szeret Küthéré,
ki a dőzsölés szülője,
ki a bájít világra hozta,

ki a bánat elfúvója,
ki a bú lenyugtatója,
A kevert italt behozzák
közibénk nyájas fiúcskák,

tova száll a bú, elillan,
keverülve szélviharral,
Gyere kelyheket ragadjunk,
gyere gondokat feledjünk.

A jövőt ugyan ki tudja,
a jövő nekünk homályos.
beborozva tánkra vágyom!

Ki a gondokat kívánja,
keseregve megtalálja,
de mi boldogan borozzunk,
derüsen dalolva Bakkhoszt